Lieta Nr.1A29005218/21
ECLI:LV:RLPT:2018:0523.1A29005218.3.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2018.gada 23.maijā

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas tiesnese L.Podoļska rakstveida procesā izskatot /pers. A/, personas kods /personas kods/ (turpmāk - iesniedzējs) sūdzību par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk - iestāde) 2018.gada 2.marta lēmumu Nr.66/18,

konstatēja

2018.gada 2.janvārī Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas jaunākais inspektors R.Zakrepskis sastādīja iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PC368203 par to, ka 2018.gada 2.janvārī plkst.10.36 Jelgavā pa Lapskalna ielu virzienā no Uzvaras ielas uz Blaumaņa ielas pusi vadītājs /pers. A/ vadīja automašīnu VW Golf, valsts numurs /reģistrācijas numurs/ diennakts gaišajā laikā bez iedegtām noteiktām apgaismes ierīcēm, kā arī vadītājam nebija klāt vadītāja apliecība un ir stājies spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, jo normatīvajos aktos noteiktā termiņā nav veikta kārtējā veselības pārbaude. Autovadītājs (deklarētā dzīvesvieta ir Latvijā) nav samaksājis noteiktā kārtībā un apjomā transportlīdzekļu ekspluatācijas nodokli. Ir pārkāpts Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk – CSN) 160.punkts, Ceļu satiksmes likuma (turpmāk – CSL) 25.panta pirmās daļas 1.punkts, 30.panta otrās daļas 4.punkts, Transportlīdzekļu ekspluatācijas nodokļa un uzņēmumu vieglo transportlīdzekļu nodokļu likuma 3.pants, 9.[1]panta otrā daļa par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 149.[17]panta pirmajā daļā, 149.[4]panta pirmās daļas 1.punktā, 149.[4]panta ceturtajā daļā, 149.[25]panta desmitajā daļā.

Ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas priekšnieka A.Putniņa 2018.gada 2.februāra lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC368203 iesniedzējam uzlikts naudas sods 200 EUR apmērā.

Minēto lēmumu iesniedzējs pārsūdzēja un ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2018.gada 2.marta lēmumu Nr.66/18 Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas priekšnieka A.Putniņa 2018.gada 2.februāra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC368203 atcelts daļā par Latvijas APK 149.[25]panta desmitajā daļā noteikto pārkāpumu un atzīta iesniedzēja vaina Latvijas APK 149.[4]panta ceturtajā daļā, 149.[4]panta pirmās daļas 1.punktā, 149.[17]panta pirmajā daļā noteikto pārkāpumu izdarīšanā, piemērojot administratīvo sodu par smagāko izdarīto pārkāpumu – Latvijas APK 149.[4]panta ceturtās daļas ietvaros - 40 *euro* apmērā.

2018.gada 19.martā Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemta iesniedzēja sūdzība par iestādes 2018.gada 2.marta lēmumu Nr.66/18.

Sūdzībā norādīts, ka kopš 2011.gada 23.decembra iesniedzējam ir Vācijas vadītāja apliecība Nr./numurs/, pēc kā saņemšanas Latvijas vadītāja apliecība tiek atsaukta. Vācijā, saņemot vadītāja apliecību, nav nepieciešama medicīniskā karte. Personai var būt tikai viena lietošanai derīga vadītāja apliecība vai atļauja. Par spēkā esošu tiek uzskatīta tā vadītāja apliecība vai atļauja, kas personai izsniegta pēdējā.

Par braukšanu bez iedegtiem dienas gaismas lukturiem vai tuvās gaismas lukturiem diennakts gaišajā laikā, iesniedzējs norāda, ka piemērotais sods nav pamatots, jo gaismas lukturi bija ieslēgti.

Nesaprot kādēļ ir piemērots naudas sods 40 *euro* apmērā un kādēļ lēmumā norādīts Latvijas APK 149.[8]pants, kas protokolā nemaz nav norādīts.

Ar 2018.gada 22.marta Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas lēmumu pieņemta iesniedzēja sūdzība. Līdz tiesas noteiktajam termiņam – 2018.gada 27.aprīlim no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, nav saņemti paskaidrojumi un lūgumi.

Administratīvā pārkāpuma lietā pieņemtā lēmuma pārsūdzēšanas un sūdzību izskatīšanas kārtību rajona (pilsētas) tiesā regulē Latvijas APK normas un tieši divdesmit trešā „a" nodaļa.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta septīto daļu tiesa izskatot administratīvā pārkāpuma lietu izlemj šādus jautājumus:

1) vai ir noticis administratīvais pārkāpums;
2) vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā;
3) vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu;
4) vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību;
5) kāds administratīvais sods piemērojams personai;
6) vai apmierināms pieteikums par zaudējumu atlīdzību, kam par labu un kādā apmērā tas piedzenams;
7) kā rīkoties ar lietiskajiem pierādījumiem un citām administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā izņemtajām lietām, mantām un piemēroto garantijas naudu.

Izvērtējot sūdzībā norādītos argumentus, iestādes 2018.gada 2.marta lēmuma Nr.66/18 pamatojumu tiesnese atzīst, ka iestāde savā lēmumā ir daļēji pareizi novērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus.

Atbilstoši Latvijas APK 8.panta pirmajai un otrajai daļai persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā. Aktiem, kas mīkstina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem vai atbrīvo no tās, ir atpakaļejošs spēks, tas ir, tie attiecas arī uz pārkāpumiem, kas izdarīti pirms šo aktu izdošanas. Aktiem, kas nosaka vai pastiprina atbildību par administratīvajiem pārkāpumiem, atpakaļejoša spēka nav.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmo daļu ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Ceļu satiksmes likuma 25.panta pirmajā daļā noteikts, ka mehāniskā transportlīdzekļa vadītājam jābūt klāt vadītāja apliecībai, kas pēc policijas darbinieku, robežsargu vai muitas amatpersonu pieprasījuma jāiedod tiem pārbaudei.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta otrās daļas 4.punktu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības nedrīkst izmantot, ja transportlīdzekļa vadītājs nav normatīvajos aktos noteiktajā termiņā veicis kārtējo veselības pārbaudi vai veselības pirmstermiņa pārbaudi, — līdz veselības pārbaudei.

Ministru kabineta 2015.gada 2.jūnija noteikumu Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" 160.punkts (redakcijā 01.09.2017.-... Spēkā esošā) nosaka, ka diennakts gaišajā laikā mehāniskajiem transportlīdzekļiem un tramvajiem jābrauc ar iedegtiem dienas gaitas, tuvās gaismas vai priekšējiem miglas lukturiem.

Saskaņā ar Latvijas APK 149.^{4}panta pirmās daļas 1.punktu (redakcijā 06.12.2017.-06.02.2018.) par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav klāt kāda no šādiem transportlīdzekļa vadītājam nepieciešamajiem dokumentiem: vadītāja apliecība; izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam trīs *euro* apmērā.

Atbilstoši Latvijas APK 149.^{4}panta ceturtajai daļai (redakcijā 06.12.2017.-06.02.2018.) par transportlīdzekļa vadīšanu, ja ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums, izņemot gadījumu, kad izmantošanas aizliegums piemērots pārkāpumu uzskaites punktu sistēmas ietvaros,—uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam četrdesmit *euro* apmērā.

Latvijas APK 149.^{17}panta pirmā daļa (redakcijā 06.12.2017.-06.02.2018.) nosaka, ka par braukšanu bez iedegtiem dienas gaismas lukturiem vai tuvās gaismas lukturiem diennakts gaišajā laikā —izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam septiņu *euro* apmērā.

Savukārt atbilstoši Latvijas APK 35.panta otrajai daļai, ja persona ir izdarījusi vairākus administratīvos pārkāpumus, kas konstatēti vienlaicīgi, un tos izskata viena un tā pati institūcija (amatpersona), administratīvais sods tiek uzlikts tās sankcijas ietvaros, kura ir paredzēta par smagāko pārkāpumu. Šajā gadījumā pamatsodam var pievienot kādu no papildsodiem, kuri ir paredzēti pantos, kas nosaka atbildību par jebkuru no izdarītajiem pārkāpumiem.

Tiesnesei nav pamata apšaubīt policijas darbinieku konstatēto un pārkāpuma protokolā norādīto faktu, ka iesniedzēja vadītajam transportlīdzeklim nebija ieslēgti gaismas lukturi. Lietā nav konstatēti apstākļi, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieki sniegtu nepatiesu informāciju, nolūkā aprunāt iesniedzēju vai ka viņi būtu kā citādi ieinteresēti sodīt iesniedzēju.

Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, tomēr policijas darbinieku liecinātajam par notikumiem, kas risinājušies, tiem pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (*Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedums lietā AA13-05/5, 2005.gada 9.decembra spriedums lietā Nr.666-05/5*).

Kā redzams no sūdzības, iesniedzējs neapstrīd pārkāpumu un piemēroto sodu daļā par to, ka vadītājam nebija klāt vadītāja apliecība. Līdz ar to tiesnesei nav pamata pārskatīt iestādes lēmumu šajā daļā.

Kā redzams no lietas materiāliem 2009.gada 21.septembrī Latvijas Republikā izsniegta vadītāja apliecība Nr./numurs/, savukārt Vācijas Federatīvajā Republikā 2011.gada 23.decembrī iesniedzējam izsniegta vadītāja apliecība Nr./numurs/.

Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas 2006/126/EK 2.panta 1.punkts nosaka, ka dalībvalstu izsniegtas vadītāju apliecības ir savstarpēji atzītas.

Atbilstoši Ministru kabineta 2010.gada 13.februāra noteikumu Nr.103 "Transportlīdzekļa vadītāja tiesību iegūšanas un atjaunošanas kārtība un vadītāja apliecības izsniegšanas apmaiņas, atjaunošanas un iznīcināšanas kārtība" 8.pantam personai var būt tikai viena lietošanai derīga vadītāja apliecība, karte vai atļauja. Par spēkā esošu tiek uzskatīta tā vadītāja apliecība, karte vai atļauja, kas personai izsniegta pēdējā.

Lietā nav konstatēts, ka Vācijas Federatīvajā Republikā izsniegtās vadītāja apliecības derīguma termiņš būtu beidzies vai izdevējvalsts to būtu atņēmusi vai noteikusi ierobežojumus tās izmantošanai.

Tādejādi tiesnese konstatē, ka iesniedzējs nepamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{4}panta ceturtās daļas par transportlīdzekļa vadīšanu, ja ir spēkā transportlīdzekļu vadīšanas tiesību izmantošanas aizliegums.

Atbilstoši Latvijas APK 243.panta pirmajai daļai pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Saskaņā ar šā panta trešās daļas 5.punktu, ja administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādītiem uzskatāmi šādi apstākļi: fakts, ka persona zina vai tai vajadzēja zināt savus profesionālos un amata pienākumus. Šā panta ceturtā daļa noteic, ka, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona. Saskaņā ar šā panta piekto daļu administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. Faktus, kurus saskaņā ar likumu var pierādīt tikai ar noteiktiem pierādīšanas līdzekļiem, nevar nodibināt ne ar kādiem citiem pierādīšanas līdzekļiem. Atbilstoši šā panta vienpadsmitajai daļai, ziņas vai fakti, ko kompetentās iestādes amatpersonas ieguvušas, īstenojot šīs iestādes darbību regulējošajā likumā noteiktās pilnvaras, ir pieļaujami kā pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietvedībā, ja šīs ziņas vai faktus iespējams pārbaudīt administratīvā pārkāpuma lietvedības ietvaros. Šā panta piecpadsmitā daļa nosaka, ka administratīvā pārkāpuma lietā iegūtos pierādījumus fiksē administratīvā pārkāpuma protokolā. Savukārt saskaņā ar Latvijas APK 243.panta sešpadsmito daļu šajā kodeksā un citos likumos noteiktajos gadījumos administratīvā pārkāpuma lietā institūcija (amatpersona), kura nesastāda administratīvā pārkāpuma protokolu, iegūtās ziņas par faktiem fiksē atzinumos, apskates protokolos un citos dokumentos, kas iegūti administratīvā pārkāpuma lietvedības gaitā.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā.

Ievērojot norādīto tiesnese atzīst, ka 2018.gada 2.janvārī plkst.10.36 iesniedzējs Jelgavā pa Lapskalna ielu virzienā no Uzvaras ielas uz Blaumaņa ielas pusi vadīja transportlīdzekli VW Golf, valsts reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/ diennakts gaišajā laikā bez iedegtām noteiktām apgaismes ierīcēm un vadītājam nebija klāt vadītāja apliecība, pārkāpjot CSN 160.punktu un CSL 25.panta pirmo daļu, par ko paredzēta atbildība Latvijas APK 149.^{17}panta pirmajā daļā un 149.^{4}panta pirmās daļas 1.punktā. Taču nav konstatējams iesniedzēja rīcībā CSL 30.panta otrās daļas 4.punkta pārkāpums par ko atbildība paredzēta Latvijas APK 149.^{4}panta ceturtajā daļā.

Saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā nevar iesākt, bet iesāktā lietvedība jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Atbilstoši Latvijas APK 289.^{12}panta otrajai daļai rajona (pilsētas) tiesnese izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Šādos apstākļos tiesnese atzīst, ka iestādes lēmums ir atceļams daļā par iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK pēc

149.[4]panta ceturtās daļas, un administratīvā lietvedība šajā daļā izbeidzama administratīvā pārkāpuma sastāva neesamības dēļ. Savukārt iestādes lēmums daļā par iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[17]panta pirmās daļas un 149.[4]panta pirmās daļas 1.punkta atceļams, konstatējot iesniedzēja vainu šajā daļā un uzliekot sodu, ņemot vērā Latvija APK 35.panta otrās daļas nosacījumus.

Pamatojoties uz minēto un saskaņā ar Latvijas APK 1.pantu, 8.pantu, 35.panta otro daļu, 239.panta 1.punktu, 243.pantu, 243.[1]pantu, 244.pantu, 289.[6]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 2. un 3.punktu, 289.[13]pantu, 289.[17]pantu, 289.[18]pantu tiesnese

nosprieda

atcelt Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2018.gada 2.marta spriedumu Nr.66/18 daļā par /pers. A/, personas kods /personas kods/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[4]panta ceturtās daļas un izbeigt lietu šajā daļā.

Atcelt Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2018.gada 2.marta spriedumu Nr.66/18 daļā par /pers. A/, personas kods /personas kods/ saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[17]panta pirmās daļas un 149.[4]panta pirmās daļas 1.punkta.

Atzīt /pers. A/, personas kods /personas kods/ par vainīgu Latvijas APK 149.[17]panta pirmajā daļā un 149.[4]panta pirmās daļas 1.punktā paredzēto pārkāpumu izdarīšanā nosakot naudas sodu 7 EUR (septiņu *euro*) apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese L.Podoļska